



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Occasio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Tu modo dic, quid agas tecum? si quando volans,
Hac manet, hanc reserit, ut quos ego preterij.
Tu quoque, dum rogis os, dicit percussit ando moraris,
Elapsam dicit me tibi de manibus.

Catolib. 2.

Rem tibi quam moris aptam dimittere noli,
Fronte capillata post est Occasio calua.

SENTENTIAE PHILOSOPHORVM.

Neque in ridiculis feriis res agas, neque in rebus feriis nugis gaudas. nam quicquid non tempehuc nec in loco fit, ubiq; molestum est. *Socrates ad Demium in Paronessua grauisima.*
Singulis actionibus aliud conuenit, aliudque tempus ad hoc vel illud perficiendum. Eiusmodi vero tempus est actionis cuiuslibet opportunitas, tanquam bonum atque fidem agentibus afferens & effectus. Quapropter Pythagorici primam quoque causam, a qua omnibus adest bonum, opportunitatem nominauerunt: quippe cum omnibus, vt perfecta sint largiatur: omnia denique sic coaptantur, dum cause quidem perficientes ad perficiendum promissimae sunt: suscepiunt vero ad participationem exersiguntur, & illarum rursus potentiam porrigunt peruenientem: haec autem potentiam aptitudinis natura susceperunt. Duplex enim potentia est, altera quidem agentis, altera patientis, & illa est mater actionis, haec perfectio est susceptulum. *Proculus.*

Pitraci illa est celebrata sententia, *ἰσθὶν κωφόν*, id est, notis tempus vel opportunitatem, siue tempehuitatem. Romana vox: Veni in tempore. Interpretatio huiusmodi sapientissimi disti saluberrimi vt scilicet norimus in rebus agendis, obseruemusque opportunitatem vt in tempore cuncta aggrediamur. Terentius, rerum omnium esse primum, tempus, ait. Repetitur cuncti (vt verbis Aulonii vtar) quotus offensam incidat, spectata cui non fuerit opportunitas. Medicus in elanda medicina egrotato, norit tempehuitatem. nam vt ille inquit temporibus medicina valet: contra nihil est in morbis magis periculofum, quam immatura medicina. Quod & memorat Seneca in libro ad Albinam matrem, de consolatione. Praecipit Plinius noster, cauendum, ne in remediis vitia fiant, quod euenit nimia, aut in tempehuita medicina. In cibo quoque dando, o medice nosce quando intempehuitum est: Nam, vt Cornelius Celsus verissime scribit: optima medicamentum est cibis opportune datus, qui quando dari debet, inter medicos non satis conitat. Notum est illud Ouidianum.

Ipsa leget tempus, medici quoque tempora seruant.

Plaurus opportunitatem, innuens efficacissimam, esse in rebus aduenire. Item in Menecmis: Non potuisti magis per tempus mihi aduenire, quam aduenis. Ita ego soleo, commoditatis omnes articulos scio.

Historici prodiderunt, Vespasianum in temporis fuisse facilitum & indulgentissimum, quo in balneum trichiniumque transibat: eaque momenta, atque occasionem domesticos, ad aliquid petendum magnopere optasse.

ἰσθὶν κωφόν, id est, nosce tempus.

Consimiliter vos, qui vultis apud principem impetrabiles esse, captare id tempus, quo remissior, hilarior, indulgentiorque esse solet: seipote plus pollere tempehuitatem hanc ad successus petitionum, quam adipem honis, quam sanguinem basilisci, quam spondylium draconis, quam angulum dryndarum otium, ceteraque id genus promissa magica vanitatis. Contra, non parum multi intempehuite interpellantes, merito repulsiam patiuntur: Quibus illud Natonis dici potest:

Non adijt apre, non legit idonea credo, Tempora.

Horatius probe callens, quantum opportunitas valeat, sic scribit:

Nisi dextro tempore Flaccus

Verba per atque tam non ibunt Casaris aurem.

Idem mittens Augusto librum, monet poriatorem, vt tempehuiteer adeat: vt videlicet, si validus, si laetus erit, si denique possit.

Tempehuitas denique perficienda in materia cedenda, in emptionibus, venditionibus, amationibus, in agriculturis, frumentis decidentis, messibus, vindemiis, oleitate, sationibus, infusionibus, propagationibus, &c. *Reliqua lege apud Philippum Berouildum in heptalogo sapientiam.*

Quoties fortuna offert commoditatem, que tibi sit apta, statim arripe: nam occasio frontem habet capillatam, vt ea parte teneri possit: verum si semel se venterit, ab occipio calua est, vt iam apprehendi nequeat, hoc est, opportunitas cum contingit, teneri potest, non redit autem cum voles, si neglexeris. Hic admonendum illud, quod Graeci fingunt de Deo caeco, de quo copiosius in prouerbiis s. *Erasmus.*

Paruae occasiones, magnarum rerum cause existunt. *Demosthenes ex orat. ad Leptimem.*

Occasione parua & prima quaeque offensio celeriter omnia distulit atque cernit. *Demost. ex orat. de Cherrhonesiensi.*

Oporet eum, qui ex vobis reipublicam administratur, subito affectibus ad iracundiam impellentibus obsequere rationi, & rebus ipsis & temporis opportunitati feruenter consideriter concidere solent, haec vero perantere, & in longum existere. *Ex orat. in Aristog.*

An existimatis ipsam rei bene gerendae occasionem valere, ac etiam abquire id quod conducit efficiendi tempus expectabitis vestra simul & aliorum Graecorum recuperanda? *Ex orat. de federe Alex.*

Qui recte occasione vti non sunt, ii ne si boni quidem diis acceperint, eius recordantur. *Olym. 1.*

Aggressiuo aliquid iuuat occasio, que cum se offerunt nionem, etiam si vires alioqui minores sunt, in citra vt praedant, praecipue ciuitatis, &c. *Thugd. l. 3.*

Dominaur occasio in cunctis rebus humanis, maxime bellicis. *Polyb. hist. l. 9.*

Quod opportunitas & occasio magnam partem in rebus, maxime vero bellicis ad perficiendos conatus laborum obsecrum est. *idem, l. 10.*

Occasionum in bello maximum est in vtranque partem tantum. *Plur. in Coriolan.*

Armatus intentusq; sis, neq; occasione tua desistat, quoniam hosti des. *Liu. Decad. 3. l. 2.*

Rebus in asperis & tenuibus fortissima quaeque consistunt sunt: quia si in occasione momento, cuius praeteritio remittas, cunctatus paulum fueris: nequequam mox omnino *idem Decad. 3. l. 3.*

Plura negotia opportunitate occasionem quam vultu esse confecta. *Dion. l. 43.*

Opportuni sunt magnis conatibus transitus rerum, vt in tione opus, vbi perniciosis sit quies quam temeritas. *Thugd. lib. 1.*

Occasio in bello amplius solet iuuare, quam vicia. *Polyb. cap. 25.*

Boni duces publico certamine nunquam nulli esse occasionem inopia necessitate configunt. *ibid.*

Occasio reliqua omnia intra se continet. *Praxip. lib. 1. de Persid.*

Præstat praenientem in tuto esse, quam bene gerentem amissa turpiter ad inimicis pati. *idem, l. 2.*

Rerum humanarum momenta in Occasionis percipiunt sunt. Nam si per ignauiam quis fortunam paratam negotii sua culpa ab ea delectatur, nequaquam illam, sed desperat. *idem de bello Vandalico l. 2.*

Quibus spes dubia est, nec breuissimum quidem momentum cidisse conduxerit, temporis siquidem vbi occasio ipsa non reuendat praeterit, inutile proculdubio fit quodcumque postea penditur studij, vel si id quidem per maximum facere conatus superuacaneum nil admittente virtutem. Nam & praeteritio cessitate, vel ea quae in posterum sunt, vana, inania, & impotenti. *idem, l. 2. de bello Gark. l. 3.*

Occasio anima actionum est. *G. Pachym. hist. l. 3.*

In omni re bellica (quod vsus ipse docuit) plurimum occidit, quam optimis quisque imperator summo studio accesse complecti debeat, quippe cuius ea natura sit, vt ardua in planitie facile verat. Sed in omni occasione capienda, inceptis praeparandis duo potissimum seruanda sunt: alterum quod est, vt auditate, per sepe quod iam teneretur, & manibus elapsim, illud inde virtute repeti posse. *P. Amil. l. 6.*

In praecipiti bellicarum rerum occasione, grauis reperienda pericula multae deliberationis consilium non admittunt. *P. Amil. hist. lib. 3.*

Bellicae occasiois ratio certis atque breuissimis rerum & temporum momentis constat. *idem, lib. 15.*

Rara sunt atque fallaces magne occasiones, quas praesens magnanimitas cum offeruntur arripere debent: eas vero negotia, summa reprehensione dignum est: ac saepe nimis curiose praesens, & futuri nimium ponderatix, vtruperatur: quoniam nec humanae tot tamque variis casibus subiciuntur, vtraro id eueniat, quod vti etiam sapientes existimant. & qui praesens bonum futurum periculis timore, quum id nec certum nec propinquum est, negligit. *idem, saepe dolore & infamiae nota, corusque periculis, que post vana sunt.*

PC

POLY

